

Europese Unie
Regionaal beleid

nl info regio panorama

| Nr. 24 | December 2007 |

De regio's als partners
**De doelstelling "Europese
territoriale samenwerking"**

Inhoud

De regio's als partners *De doelstelling "Europese territoriale samenwerking"*

Interreg, irrelevant of onontbeerlijk?

Interreg blijft een cruciale rol vervullen bij het wegwerken van de invloed van grenzen en het tot stand brengen van een goed werkende interne markt.

Interview

Dirk Peters over de Europese groepering voor territoriale samenwerking.

Vanaf de grond:

INTERREG IV

Vanaf de grond:

URBACT

Vanaf de grond:

INTERACT

Vanaf de grond:

ESPON

Interreg in actie: Interreg IIIA

Rapport: Wegwerken van grenzen

Honderden partnerships op het vlak van gezondheidszorg, cultuur, technologie, milieu, burgerschap enz. De Frans-Belgische grensoverschrijdende samenwerking boekt succes na succes, van PACTE tot Interreg IV.

Interreg in actie: Interreg IIIB & IIIC

Foto's (pagina's): Europese Commissie (3, 4, 6, 7, 8, 9, 12, 25, 26), Thomas Dix/Stadt Weil-am-Rhein (1, 19), CRITT Charleville-Mézières (5), Carrefour Economie Technologie Enseignement (6, 21), INTERACT (11, 17), INTERREG IVC Secretariaat (14), URBACT (15), URBAN II Dortmund-Nordstadt (15), ESPON (18), Y4I (19), Celtic Enterprises (19), VIDEOCOM (19), Provincie West-Vlaanderen (20, 23), Mabiolac (20), CORELOG (24), RegEnergy (24), REVIT (24), CopraNet (24).

Cover: De "Drielandenbrug", een fietsers- en voetgangersbrug tussen Weil-am-Rhein (Duitsland) en Huningue (Frankrijk) in de buurt van Bazel (Zwitserland).

Verantwoordelijke uitgever: Ana-Paula Laissy, Europese commissie, DG Regionaal beleid
Dit magazine wordt in het Engels, Frans en Duits gedrukt op kringlooppapier

Het themadossier is verkrijgbaar in 22 talen van de Europese Unie op:

http://ec.europa.eu/regional_policy/index_en.htm

De tekst van deze publicatie is niet juridisch bindend.

De standpunten geven de mening van de auteur weer en zijn niet noodzakelijk een weergave van het standpunt van de Europese Commissie.

3	
8	
11	
12	
14	
15	
16	
17	
.	
21	

Interreg, irrelevant of onontbeerlijk?

Door Colin Wolfe⁽¹⁾

Een chauffeur die via Luxemburg van Brussel naar Straatsburg rijdt, zou de indruk kunnen krijgen dat er binnen de EU niet langer grenzen zijn. Maar zelfs hier, in het hart van Europa, blijft Interreg een cruciale rol spelen bij het wegwerken van de invloed van grenzen en het tot stand brengen van een goed werkende interne markt.

Drukke autoweg over de grenzen van België, Frankrijk en Luxemburg heen

Niet alle Europese grenzen zijn uitgerust met grensposten. Wie via Luxemburg van Brussel naar Straatsburg rijdt, krijgt de indruk dat er geen grenzen meer zijn. Het enige dat in het oog springt, is de aanpassing van de brandstofprijzen en de kleuren van de wegwijzers.

Maar zelfs hier, in het hart van Europa, blijven er obstakels bestaan. Ziekenhuizen aan beide zijden van de grenzen bieden identieke diensten aan, de politie-, brandweer- en ambulance-diensten rukken uit tot aan de grenzen en niet verder. Toch is het best mogelijk dat de overstrooming die jouw kelder bedreigt, begon als een storm in de riviervallei van een andere lidstaat. Bedrijven- en wetenschapsparken werken zelden grensoverschrijdend, ze zullen elkaar eerder beconcurreren dan samenwerken. En dan behoren de vermelde Europese grenzen nog tot de meest geïntegreerde. Wie van Straatsburg, aan de Rijn, nog meer oostwaarts trekt, komt aan de andere grote Europese rivier, de Donau. Hier zijn de grenzen nog duidelijker. Wanneer de brandweerwagens halt houden aan de grenzen, is dit niet omwille van verzekeringskwesties, maar omdat er geen bruggen zijn om de rivier over te steken.

Europese territoriale samenwerking

Het zijn precies dergelijke problemen die de EU verhinderen om optimaal te werken. En hoewel regionale diversiteit ongetwijfeld een van de karakteristieken is die binnen de EU sterk gewaardeerd worden, is regionaal isolement een veel minder

aantrekkelijk denkbeeld. Niet op elkaar aansluitende internationale treinen zijn duur en vervelend voor wie naar het buitenland reist en op een internationaal station moet wachten omdat zijn trein vijf minuten later aankomt dan de andere vertrekt. Verloren rijden als gevolg van verschillen tussen de verkeersborden zal de internationale verstandhouding niet ten goede komen.

De communautaire Interreg-programma's trachten voor deze kwesties een oplossing te vinden. Het luik "grensoverschrijdende samenwerking" van deze programma's (Interreg A) heeft betrekking op individuele grenzen of zoals rond Luxemburg een regio waar meerdere grenzen samenkomen. Het luik "transnationale samenwerking" (Interreg B) legt de nadruk op grotere zones of internationale regio's, zoals de Baltische Zee of het Alpengebied, en behandelt bijgevolg grotere problemen (de vervuiling van de zeeën, het stijgen van de sneeuwgrenzen, enz.). Het luik "interregionale samenwerking" (Interreg C) brengt de 27 lidstaten

De Europese territoriale samenwerking in enkele cijfers

- Europese territoriale samenwerking is één van de drie doelstellingen van het communautaire cohesiebeleid (naast de doelstellingen "Convergentie" en "Concurrentievermogen")
- Gekend als "Interreg"
- Momenteel bezig met de vierde programmareeks
- Budget 2007-2013: meer dan EUR 8,7 miljard euro (in huidige munt) (tegen EUR 5,5 miljard voor de periode 2000-2006)
- Ongeveer 70 programma's verdeeld over de volledige EU

(1) Hoofd van de Eenheid Territoriale Samenwerking, DG Regionaal beleid, Europese Commissie.

Bouw van een nieuwe weg tussen Griekenland en Bulgarije

samen, plus Noorwegen en Zwitserland. Indien de Europeanen iets van elkaar willen leren, en indien we niet voortdurend het wiel willen heruitvinden, kan het luik C hen ongelooflijk veel bieden.

Interreg A – Grensoverschrijdende samenwerking

Met grensoverschrijdende samenwerking wil men vooral "kloven dichtten". Interreg A streeft met andere woorden naar oplossingen om over de grenzen heen vlotter te kunnen samenwerken, ongeacht of de achterliggende problemen betrekking hebben op infrastructuur (bruggen bouwen), op markten en diensten (het tot stand brengen van banden tussen universiteiten, bedrijven en klanten) of culturele en taalkundige belemmeringen. Het programma doet dit via grensoverschrijdende analyses en responsstrategieën die worden afgebakend en vastgelegd in een van de 52 grensoverschrijdende programma's. Interreg A pakt tal van punten aan, waaronder:

- het aanmoedigen van ondernemerschap, in het bijzonder de ontwikkeling van KMO's, toerisme, cultuur en grensoverschrijdende handel;
- het verbeteren van het gezamenlijke beheer van grondstoffen;
- het ondersteunen van de banden tussen stedelijke en landelijke gebieden;
- het verbeteren van de toegang tot transport- en communicatienetwerken;
- het bevorderen van het gemeenschappelijke gebruik van infrastructuur;
- het stimuleren van inspanningen op het vlak van administratie, tewerkstelling en gelijke kansen.

Grensoverschrijdende samenwerking

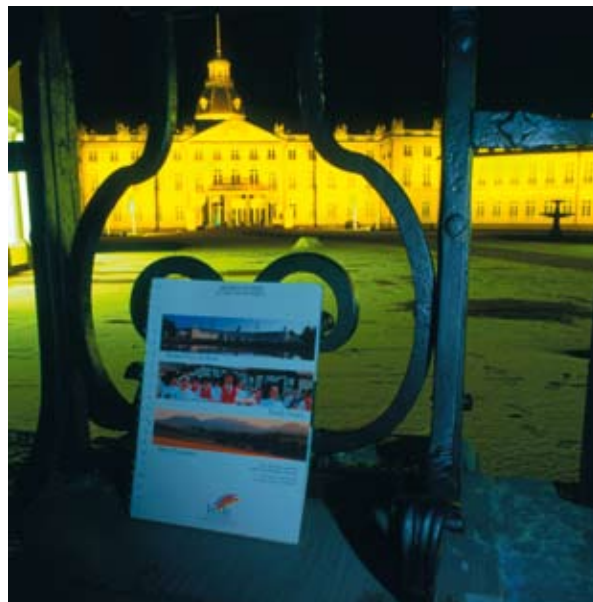
- Gekend als Interreg A
- 52 programma's
- Meer dan 70% van het budget, dit is EUR 5,4 miljard

Interreg B – Transnationale samenwerking

Transnationale samenwerking vindt op een grotere schaal plaats. Ze bevordert samenwerking binnen regio's die meerdere landen omvatten. Naast de reeds eerder aangehaalde programma's voor het Baltische Zeegebied of het Alpengebied zijn er nog andere programma's die betrekking hebben op maritieme zones bijvoorbeeld de Noordzee, de Middellandse Zee of het Atlantische Gebied of grote landregio's zoals Noordwest-Europa of Zuidoost-Europa. Deze ruimere samenwerking biedt de mogelijkheid voor een gemeenschappelijke benadering en aanpak van kwesties die een heel rivierbekken of een groter berggebied aanbelangen. De programma's voegen een bijkomende Europese dimensie toe aan regionale ontwikkeling. Deze wordt opgebouwd rond analyses op Europees niveau, en moet leiden tot overeengekomen prioriteiten en een gecoördineerd strategisch antwoord. Hierdoor kan er zinvol werk geleverd worden op het vlak van communicatieroutes, overstromingsbeheer, internationale banden voor handel en onderzoek, en ten slotte de ontwikkeling van leefbaardere en duurzame markten. Daarnaast biedt transnationale samenwerking een gemeenschappelijk, strategisch investeringsnetwerk voor andere hulpbronnen met een aanzienlijke potentiële impact,

Transnationale samenwerking

- Gekend als Interreg B
- Grote, internationale regio's
- 13 programma's: Noordzee, Baltische Zee, Noordelijke Rand, Middellandse Zee, Alpengebied, Zuidwest-Europa, Noordwest-Europa, Centraal-Europa, Atlantisch Gebied, Zuidoost-Europa, Madeira-Azoren-Canarische Eilanden, Réunion, Caraïben
- Meer dan 25% van het budget, dit is EUR 1,8 miljard

Karlsruhe (Duitsland) haalde voordeel uit het door Interreg ondersteunde grensoverschrijdende "PAMINA"-programma ter bevordering van het toerisme.

gaande van de fondsen voor de "convergentiedoelstelling" tot financiële instrumenten met een hefboomeffect. Er wordt onder meer gewerkt rond de volgende thema's:

- innovatie, in het bijzonder via netwerken van universiteiten, onderzoeksinstituten en KMO's;
- milieu, in het bijzonder watervoorraden, rivieren, meren, zeeën;
- bereikbaarheid en toegankelijkheid, waaronder telecommunicatie, en in het bijzonder het vervolledigen van netwerken;

- duurzame stedelijke ontwikkeling, in het bijzonder polycentrische ontwikkeling.

Interreg C - Interregionale samenwerking

De interregionale samenwerking vindt plaats op pan-Europees niveau, en strekt zich uit over alle 27 lidstaten van Europa, en zelfs verder. Er worden netwerken opgezet voor het uitwerken van goede praktijken en het vereenvoudigen van het doorgeven van de kennis en de ervaringen van regio's die successen geboekt hebben. Via Interreg C kan worden getoond wat regio's goed doen, in het voordeel van de regio's waar nog volop geïnvesteerd wordt. Een belangrijk onderdeel is het "Regio's voor economische verandering" initiatief, dat nog een stap verder gaat dan het delen van goede ideeën, omdat er alle politieke verantwoordelijken bij betrokken worden. De Europese Commissie ondersteunt dit initiatief eveneens door het ter beschikking stellen van gespecialiseerde kennis en beleidsexpertise. Hiermee wil ze de werkzaamheden binnen domeinen als de informatiemaatschappij of het beheer van mariene bronnen een extra duw in de rug geven. Men wil een beroep doen op knowhow, in het bijzonder nieuwe ideeën, om deze zo ruim mogelijk toe te passen. De nadruk ligt op projecten die een link leggen met de programma's die gericht zijn op convergentie en concurrentievermogen, om deze ideeën te vertalen in investeringen. Er wordt onder meer gewerkt rond de volgende thema's:

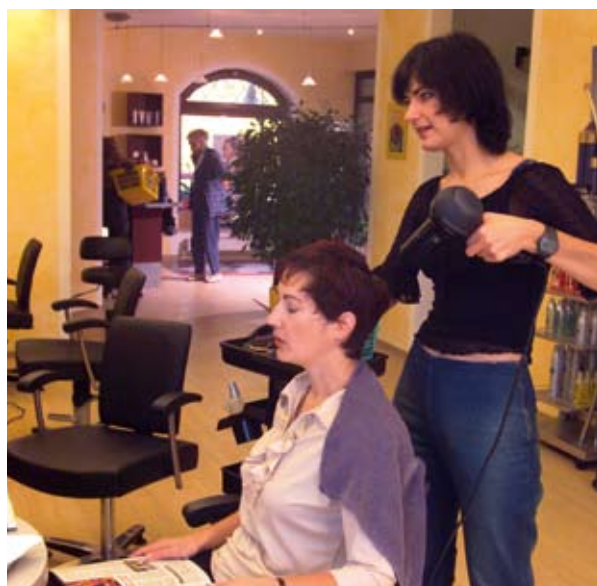
- innovatie en de kenniseconomie;
- milieu en de bescherming tegen risico's.

Interregionale samenwerking

- Gekend als Interreg C, INTERACT, URBACT, ESPON
- Bestrijkt de volledige EU, Noorwegen en Zwitserland
- Budget van meer dan EUR 445 miljoen

Deze territoriale samenwerkingsprogramma's beklemtonen ten slotte de Europese dimensie als volgt:

- Interreg A, het luik voor grensoverschrijdende samenwerking

Het "Verein Frau und Arbeit"-centrum ondersteunt vrouwen die in Salzburg, Oostenrijk, een eigen bedrijf willen opstarten.

Twée decennia Interreg

In 1989 verleende de Europese Commissie voor het eerst steun voor territoriale samenwerking: 14 groepen van pilootprojecten kregen om en bij de ECU 21 miljoen steun in het kader van **Artikel 10 van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO)**. Met deze projecten wilde men structurele moeilijkheden voor de ontwikkeling van grensgebieden aanpakken.

Met deze pilootprojecten als uitgangspunt startte de Commissie in 1990 met het communautaire Interreg-programma. **Interreg I** (1990-1994), dat de grensregio's moest voorbereiden op een Europa zonder binnengrenzen, werd geïmplementeerd via 31 operationele programma's, voor een totaal bedrag van ECU 1 082 miljoen. Als aanvulling bij het Interreg-programma werd datzelfde jaar ook het REGEN-initiatief opgestart voor het vervolledigen van bepaalde schakels in de trans-Europese energie- en vervoersnetwerken in de regio's van Doelstelling 1.

Interreg II (1994-1999) combineerde de doelstellingen van Interreg I en van REGEN en werd geïmplementeerd via 59 verschillende operationele programma's. Interreg II beschikte over een budget van ECU 3 519 miljoen (in prijzen van 1996), dat werd verdeeld over drie deelgebieden: Interreg IIA (1994-1999) – grensoverschrijdende samenwerking; Interreg IIB (1994-1999) – vervollediging van energienetwerken; Interreg IIC (1997-1999) – samenwerking op het vlak van regionale planning, in het bijzonder het beheer van watervoorraden.

Interreg III (2000-2006) beschikte over een totaal budget van meer dan EUR 5 miljard en berustte ook op drie deelgebieden: grensoverschrijdende samenwerking (Interreg IIIA, 53 programma's), transnationale samenwerking (Interreg IIIB, 13 programma's) en interregionale samenwerking (Interreg IIIC, 4 programma's).

Voor de periode 2007-2013 groeide **Interreg IV** uit tot de derde doelstelling van het communautaire cohesiebeleid: "Europese territoriale samenwerking". Voor deze doelstelling is er EUR 8,7 miljard beschikbaar, die opnieuw verdeeld zal worden over drie deelgebieden: EUR 6,44 miljard voor grensoverschrijdende samenwerking, EUR 1,83 miljard voor transnationale samenwerking en EUR 445 miljoen voor interregionale samenwerking.

"dicht kloven" en levert een bijdrage om belemmeringen aan de grenzen weg te nemen;

- Interreg B, het luik voor de transnationale samenwerking, "ontwikkelt trans-Europese regio's";
- Interreg C, het luik voor de interregionale samenwerking, "benut de knowhow voor regionale ontwikkeling" op Europees niveau.

De periode 2000-2006 toonde de behoefte aan een dergelijke benadering. Meer dan 13.000 projecten ontvingen steun, maar het aantal aanvragen lag veel hoger. Voor de periode 2007-2013 zal dit vermoedelijk nog hoger liggen, zowel in termen van aantal, strategisch belang als impact. Deze nieuwe programmaperiode biedt ons de kans om een nieuwe stap voorwaarts te zetten. Het ontbreken van het gevoel van grenzen dat we ervoeren tijdens onze rit van Brussel naar Luxemburg en Straatsburg, moet ook overgebracht worden naar andere domeinen van territoriale samenwerking.

Structural Funds 2007 - 2013: Transnational Cooperation Areas

Non-EU cooperation areas are indicative only and subject to modification.

© EuroGeographics Association for the administrative boundaries (NUTS regions)
Other administrative boundaries: Global Administrative Unit Layers (GAUL), FAO

De Europese groepering voor territoriale samenwerking

Groepsbespreking tijdens een INTERACT-seminarie

De "Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS)" is een nieuw juridisch instrument voor het vereenvoudigen en bevorderen van grensoverschrijdende, transnationale en regionale samenwerking. In tegenstelling tot de structuren die deze types van samenwerking tot 2007 domineerden, is de EGTS een juridische entiteit, met alle bijbehorende bevoegdheden en verplichtingen van een dergelijk statuut. De entiteit kan hiervoor goederen aankopen en verkopen, maar

ook personeel aanwerven. Dirk Peters, Medewerker afdeling Juridische Belangen van het Directoraat-generaal Regionaal beleid, vertelt er ons meer over.

V.: Mijnheer Peters, u nam deel aan de onderhandelingen voor de Verordening betreffende een Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS)⁽¹⁾. Om welke reden heeft de Commissie deze verordening voorgesteld?

A.: Sinds de aanvang van het communautaire Interreg-initiatief in 1990, heeft de Commissie heel wat ervaring opgedaan op het vlak van samenwerkingsprogramma's en -projecten. Al die tijd waren verschillende juridische en administratieve systemen een heuse belemmering voor de vlotte implementatie van deze programma's en projecten. In bepaalde grensgebieden was het mogelijk om gezamenlijk juridische entiteiten op te zetten op basis van bilaterale of trilaterale verdragen, krachtens de "Europese kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende

(1) Verordening (EG) Nr. 1082/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende een Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS), PB nr. L 210, 31.7.2006, p. 19.

Samenwerking voor orgaandonatie tussen Denemarken en Zweden

samenwerking" van de Raad van Europa, die dateerde van 1980 en in Madrid werd ondertekend. Maar zelfs met verdragen was het niet mogelijk om alle problemen op te lossen, in het bijzonder deze die verband hielden met grensoverschrijdende samenwerking. In tal van andere grensgebieden, vooral in de nieuwe lidstaten, bestaan deze verdragen niet. Om deze reden stelde commissaris Barnier, zelf afkomstig uit een grensgebied (Savoie in Frankrijk), in het 3^e verslag over economische en sociale cohesie van 2004 een nieuw juridisch instrument in de vorm van een Europese samenwerkingsstructuur voor. Het ontwerp van verordening maakte deel uit van het pakket wetgevingsmaatregelen voor de 2007-2013 programmaperiode voor het vernieuwde cohesiebeleid.

V.: Wat is de Europese groepering voor territoriale samenwerking?

A.: De EGTS is een nieuw juridisch instrument dat valt onder het Gemeenschapsrecht, en niet onder het internationale recht zoals de kaderovereenkomst die in Madrid werd ondertekend. Zoals met elk ander instrument van dit type moet de EGTS-verordening niet geratificeerd of onderhandeld worden in bi- of multilaterale verdragen, maar is ze wel bindend voor alle lidstaten, en is ze onmiddellijk toepasbaar op hun grondgebied. Deze verordening op zich biedt regionale en plaatselijke overheden van verschillende lidstaten, net als bepaalde organismen van publiek recht of associaties van al deze overheden, de mogelijkheid om voor de implementering van samenwerkingsprogramma's en projecten gezamenlijke groeperingen op te zetten.

V.: De EGTS is een betere managementtool dan andere bestaande instrumenten uit het internationale of nationale recht, en toch was het moeilijk om het voorstel te laten goedkeuren door de lidstaten. Hoe verklaart u deze terughoudendheid?

A.: Dit is inderdaad moeilijk te begrijpen voor wie het basisprincipe van het Gemeenschapsrecht aanvaardt. Tot nog toe was het perfect mogelijk dat een gemeente in een lidstaat samen met een andere gemeente binnen diezelfde lidstaat een gemeenschappelijke entiteit oprichtte voor het beheer van een busverbinding of een waterzuiveringsstation. Een regio kon samen met naburige regio's binnen dezelfde lidstaat een natuurpark of een regionaal ontwikkelingsagentschap beheren. Dankzij de communautaire verordening kan dit nu ook met regio's van andere lidstaten. Dit beginsel bevat een non-discriminatieaspect. Helaas beschouwen een aantal centrale overheden samenwerking over de landsgrenzen heen nog steeds als buitenlandse samenwerking, terwijl het eigenlijk interne samenwerking binnen de Gemeenschap, binnen de Eengemaakte markt, betreft.

V.: Houdt de uiteindelijk unaniem goedgekeurde verordening rekening met deze wat voorzichtige houding van de lidstaten?

A.: Ja, inderdaad. Laat me wat toelichting geven bij de twee meest controversiële punten: het originele voorstel van de Commissie voorzag niet dat de lidstaten zelf lid konden worden van een EGTS; verder was er ook geen enkele procedure voor een controle vooraf door de centrale overheden. Voor het eerste punt ontdekten we dat het noodzakelijk was om de centrale overheden bij

het proces te betrekken, aangezien de bevoegdheden tussen de lidstaten erg asymmetrisch zijn. Zo worden bepaalde bevoegdheden die in Duitsland onder de *Länder* vallen, in Frankrijk centraal geregeld, de regionale overheden hebben in Frankrijk immers niet dezelfde bevoegdheden als de Duitse. Deze factor geldt nog meer voor kleinere lidstaten zonder regionale niveaus, waar deze bevoegdheden op nationaal niveau moeten worden waargenomen. Voor het andere punt dat controverse opriep, werd duidelijk dat de hele verordening enkel goedgekeurd zou worden indien de lidstaten de bevoegdheid zouden krijgen voor een *ex-ante* controle. Het recht om een EGTS tot stand te brengen, door de verordening rechtstreeks toegekend aan de regionale en plaatselijke overheden, houdt echter in dat de lidstaten de deelname in een EGTS moeten toestaan, tenzij bepaalde voorwaarden niet vervuld worden. Artikel 4 van de verordening bepaalt dus zeker niet dat de lidstaten enkel deelname mogen toestaan op voorwaarde dat bepaalde voorwaarden nageleefd worden. De Commissie zal er nauw op toezien dat de Verordening correct en effectief geïmplementeerd wordt.

V.: Nog een vraag met betrekking tot dat laatste aspect: de tenuitvoerlegging van de verordening: er wordt gesproken over de nationale omzettingsregels nog voor de verordening echt van kracht is. Verschilt de verordening dan van een richtlijn?

A.: Tijdens de OPEN DAYS in oktober 2007 werden verschillende seminars specifiek gewijd aan de EGTS. Het aantal geïnteresseerden van regionale en nationale overheden van binnen en buiten de Gemeenschap dat wilde deelnemen, lag veel hoger dan het aantal beschikbare plaatsen. Velen onder hen staan klaar om een EGTS op te starten! En het klopt inderdaad dat een aantal nationale vertegenwoordigers – als verklaring voor het feit dat ze de Commissie niet ingelicht hadden over de nationale bepalingen (tegen de deadline van 1 augustus 2007) om de effectiviteit van de verordening te verzekeren – argumenteerden dat de verordening een “verklede” richtlijn was. Maar in feite sluit de EGTS-verordening aan bij andere verordeningen die een juridische entiteit onder het gemeenschapsrecht oprichten: deze verordeningen verzoeken de lidstaten expliciet om nationale uitvoeringsregels aan te nemen. Dit is bijvoorbeeld het geval voor het Europees Economisch Samenwerkingsverband, de Europese vereniging en de Europese vennootschap. Zelfs “normale” verordeningen, zoals de algemene verordening inzake diverse Structuurfondsen⁽²⁾, vereisen in sommige lidstaten een parlementair besluit om de respectievelijke taken op centraal en regionaal niveau vast te leggen. Het is duidelijk dat de Commissie er op zal toezien dat alle lidstaten deze nationale bepalingen zullen goedkeuren. Wanneer deze bepalingen nog niet werden goedgekeurd en sinds 1 augustus 2007, kunnen de lidstaten zich niet meer beroepen op het feit dat de nationale bepalingen nog niet werden goedgekeurd om zich te verzetten tegen het recht dat de verordening hun regio's geeft om een EGTS op te richten. Dit verschilt sterk van een richtlijn.

V.: Voor welke type samenwerking kan in de praktijk een EGTS gebruikt worden?

A.: In de verordening kunnen we vier types van samenwerking onderscheiden: (1) de uitvoering van territoriale samenwerkingsprogramma's of (2) projecten die door de Gemeenschap gefinancierd worden uit de Structuurfondsen en/of het Cohesiefonds; (3) het uitvoeren van andere specifieke acties voor territoriale samenwerking met of (4) zonder communautaire financiële steun. “Territoriaal” slaat op alle vormen van samenwerking: grensoverschrijdend, transnationaal of interregionaal. Om deze taken uit te voeren, kan een EGTS zijn eigen structuur opzetten, activa bezitten en medewerkers aanwerven.

V.: Kunt u enkele voorbeelden geven?

A.: Voor het eerste type van samenwerking zullen een aantal programma's in het kader van de nieuwe doelstelling voor Europese territoriale samenwerking beheerd worden door een EGTS, die handelt als beheersautoriteit voor het programma (bijvoorbeeld “La Grande Région” rond het Groothertogdom Luxemburg, met partnerregio's in België, Frankrijk en Duitsland). Het grootste voordeel bestaat erin dat de EGTS, met zijn eigen rechtspersoonlijkheid, de contracten zal ondertekenen met de belangrijkste begunstigde, ongeacht waar deze is gevestigd. Een voorbeeld van een samenwerkingsproject (type 2) is de uitbating van een grensoverschrijdende transport- of gezondheidsdienst onder een samenwerkingsprogramma of onder twee “nationale” convergentieprogramma's. Andere communautaire programma's zoals het 7de Kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling of het Kaderprogramma voor concurrentievermogen en innovatie kunnen instaan voor de cofinanciering van samenwerkingsprojecten die door entiteiten van twee lidstaten worden voorgesteld (type 3). Het vierde type ten slotte verwijst naar concrete projecten zonder communautaire steun of projecten waarvan de steun afgelopen is, of naar meer “bestuursgerichte” platformen om aan een Euregio – die een bepaald grensoverschrijdend of transnationaal gebied bestrijkt – een permanente en juridische structuur toe te kennen.

V.: Kunt u ten slotte iets meer vertellen over het opzetten van een EGTS?

A.: De toekomstige leden van de EGTS moeten een conventie en statuten opstellen. Deze moet ingediend worden bij de betreffende nationale overheden. Deze laatste hebben drie maanden om de deelname van de toekomstige leden goed te keuren. Elke weigering moet gestaafd worden. Op de dag van de registratie of publicatie van de statuten verwerft de EGTS rechtspersoonlijkheid. De Commissie werkt nauw samen met het Comité van de Regio's⁽³⁾ en met het nieuwe INTERACT-programma⁽⁴⁾ dat steun en advies verleent aan de regio's die - en hier citeer ik commissaris Hübner - een belangrijke stap voorwaarts willen zetten bij het benutten van de mogelijkheden voor grensoverschrijdende samenwerking die de EGTS-verordening biedt. Ik zou willen eindigen met het motto van onze laatste OPEN DAYS die plaatsvonden in oktober 2007: “De EGTS, laten we er werk van maken!”

(2) Verordening (EG) Nr. 1083/2006, PB L 210, 31.7.2006, p. 25.

(3) http://www.cor.europa.eu/nl/activities/egtc_studies.htm

(4) www.interact-eu.net

"Van Interreg IIIC naar Interreg IVC – de volgende stap naar de Lissabon- en Göteborg-doelstellingen"

Michel Lamblin, Directeur van het Interreg IVC-Programma

Het nieuwe interregionale samenwerkingsprogramma (afgekort als "Interreg IVC"), dat in september 2007 door de Commissie werd goedgekeurd, ontvingt voor de periode 2007-2013

EUR 321 miljoen steun uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), en bestrijkt de 27 lidstaten alsook Noorwegen en Zwitserland, die hun eigen financiële middelen inbrengen. Het programma wil een kader bieden voor het uitwisselen, tussen regionale en plaatselijke instellingen uit verschillende landen, van ervaringen rond gemeenschappelijke uitdagingen binnen domeinen als globalisering, demografische evoluties, energievoorziening en klimaatverandering.

Met de start van dit nieuwe programma lopen ook de vorige Interreg IIIC-projecten af. In totaal waren hier meer dan 2600 partners in 263 verschillende operaties bij betrokken, uit regio's in alle Europese lidstaten. Bijna de helft van deze operaties betreffen thema's als economische ontwikkeling, het creëren van arbeidsplaatsen, ondernemerschap, de informatiemaatschappij en technologische innovatie. Er werden ook belangrijke resultaten bereikt voor het identificeren van goede praktijken en, belangrijker nog, de overdracht van deze praktijken tussen de regio's.

Wat mogen we verwachten voor de volgende budgetperiode 2007-2013? De interregionale samenwerking zal verder ontwikkeld worden onder het Interreg IVC-programma. Het bouwt voort op het succes van het IIIC-programma, waarvan bepaalde aspecten behouden blijven, terwijl er ook nieuwe prioriteiten en benaderingen doorgevoerd werden.

Het INTERREG "ChangeLAB"-project stimuleert milieuvriendelijke consumptiepatronen zonder aan de levenskwaliteit en de welvaart te raken.

Ik ben erg verheugd met deze voortzetting voor interregionale samenwerking. Het is belangrijk dat regionale en plaatselijke overheden kunnen blijven voortwerken en voordeel halen uit elkaars ervaring. Dit toont aan dat de Europese Commissie en de lidstaten erkennen dat interregionale samenwerking een reële bijdrage kan leveren voor een verbetering van het regionale beleid. Dit is vooral belangrijk aangezien regio's – mits ze over de geschikte hulp beschikken – een grote bijdrage kunnen leveren voor het behalen van de Lissabon- en Göteborg-doelstellingen.

Lissabon- en Göteborg-doelstellingen: centrale pijlers van Interreg IVC.

De Lissabon- en Göteborg-doelstellingen, die hun naam danken aan de Europese Raden die respectievelijk in 2000 en 2001 in deze steden georganiseerd werden, bevatten strategieën voor het verbeteren van het communautaire concurrentievermogen en het bereiken van duurzame groei. Omdat het accent op economische groei (Lissabon) en milieu (Göteborg) ligt, werden de regio's aangeduid als belangrijkste partners om deze doelstellingen te helpen realiseren.

Toekomstige operaties leggen daarom de nadruk op twee prioriteiten: innovatie en kenniseconomie, en milieu en risicopreventie. Onder deze twee prioriteiten vallen negen subthema's. Ongeveer 55% van het totale budget van EUR 321 miljoen werd toegewezen aan de (economische) thema's die onder prioriteit 1 vallen (economische groei en banen), en 39% aan de (milieu) thema's die onder prioriteit 2 vallen. 6% is ten slotte bestemd voor de technische ondersteuning voor de programma's. Op dit moment richt ongeveer 75% van de operaties in het kader van Interreg IIIC zich op deze prioriteiten.

In tegenstelling tot het Interreg IIIC-programma, dat was opgedeeld in vier administratieve regio's, heeft Interreg IVC één beheersautoriteit (Regio Nord-Pas de Calais) en één gemeenschappelijk secretariaat in Rijsel, Frankrijk. Vier informatiepunten over heel Europa – in Rostock (Duitsland), Katowice (Polen), Valencia (Spanje) en in het secretariaat in Rijsel – fungeren als contactpunten voor de projecten en de regio's.

Onder Interreg IVC zijn er twee types tussenkomsten mogelijk: "Regionale Initiatief"-projecten, die de nadruk leggen op het uitwisselen van ervaringen en het overbrengen van goede praktijken, naast "Kapitalisatieprojecten", waaronder de "Fast Track-projecten" voor een optimale integratie van resultaten en goede praktijken in de gewone projecten.

Er bestaat al veel belangstelling voor het Interreg IVC-programma, en het Gemeenschappelijk technisch secretariaat kan de aanvragers op diverse manieren helpen, gaande van het ter beschikking stellen van antwoorden op veelgestelde vragen, seminars voor de belangrijkste kandidaten tot individuele consultaties. Alle informatie kan worden gedownload van de Interreg IVC-website.

INTERREG IVC

Hoofdactiviteit: Interregionale samenwerking

Bijdrage van de EU (EFRO): EUR 321.000.000

Betrokken landen: 27 Europese lidstaten, Noorwegen en Zwitserland

Beheersautoriteit: Regio Nord-Pas de Calais (Frankrijk)

Contact: info@interreg4c.net (<http://www.interreg4c.net>)

"Van URBACT I tot URBACT II: een nieuw tijdperk voor samenwerking en stedelijke ervaringuitwisselingen"

Anne-Laure Guignard, Communicatiemanager URBACT

Het URBACT-project werd door de Europese Commissie en 14 lidstaten in het leven geroepen voor het bevorderen van ervaringuitwisselingen tussen de steden die deelnamen aan de URBAN I en II programma's. Sinds 1 mei 2004 kunnen ook alle steden van de nieuwe lidstaten deelnemen aan dit initiatief, dat erop gericht is om de kennis en ervaringen die in bepaalde steden opgedaan werden, te verspreiden over alle Europese steden.

URBACT I 2002-2006: een laboratorium voor steden

Aan het URBACT I-project werkten 230 steden mee, waarvan een derde uit de nieuwe lidstaten. Het programma legde de nadruk op het creëren en ondersteunen van thematische netwerken en werkgroepen die actief zijn rond thema's als stadsvernieuwing, plaatselijke ontwikkeling, burgerschap en jeugdwerking.

- **20 thematische netwerken:** deze netwerken werden opgericht rond specifieke thema's voor stedelijk beleid en hanteren een geïntegreerde benadering. Elk netwerk koos zijn eigen benadering, kernthema's en projecten in de praktijk.

- **8 thematische werkgroepen:** gedurende 18 maanden brachten deze werkgroepen ervaringsdeskundigen, experts en onderzoekers samen voor het bestuderen van een specifiek project met een bijzondere relevantie voor de Europese steden en de communautaire prioriteiten.

- **Overdracht van kennis (bijvoorbeeld via het initiatief ter ondersteuning van stedelijke initiatieven – het Support for Cities Initiative):** deze actie richt zich voornamelijk tot de nieuwe lidstaten, en biedt de deelnemende steden ondersteuning door het ter beschikking stellen van competenties en kennis door deskundigen met ervaring in geïntegreerd stedelijk beleid, met als doel het afbakenen en ontwikkelen van geïntegreerde stedelijke strategieën. Bij deze acties waren 43 steden van 8 verschillende landen betrokken.

- **Hulpmiddelen.** Het succes van toekomstige projecten wordt gestimuleerd door een aantal bronnen en hulpmiddelen ter beschikking van de lokale actoren te stellen: thematische bestanden op de website, transversale themawerkgroepen, themaconferenties.

URBAN II-beurs in Dortmund-Nordstadt, Duitsland

URBACT II 2007-2013: de nieuwe uitdaging

Het nieuwe operationele programma werd op 2 oktober 2007 goedgekeurd en een maand later, tijdens de conferentie van Berlijn, ging URBACT II officieel van start. De prioriteiten van het nieuwe programma liggen in lijn met de Lissabon- en Göteborg-doelstellingen voor duurzame stedelijke ontwikkeling alsook het nieuwe "Regio's voor economische verandering"-initiatief van de Commissie.

Er werden twee thematische prioriteiten vastgelegd:

Prioriteit 1: Steden: motoren voor groei en werkgelegenheid

- bevorderen van de ondernemerszin;
- stimuleren van innovatie en de kenniseconomie;
- vergroten van de werkgelegenheid en valoriseren van het menselijk kapitaal.

Prioriteit 2: aantrekkelijke en samenhangende steden

- op integratie gerichte ontwikkeling van achtergebleven en risicovolle gebieden;
- sociale integratie;
- stedelijke omgeving.

Het URBACT II-programma is ruimer dan URBACT I. Het staat open voor alle steden uit de EU, Noorwegen en Zwitserland, alsook regionale overheden en universiteiten.

Om de impact en de voorbeeldwaarde van de uitwisselingen te verhogen, verbindt elke partnerstad zich tot het opstellen van een **lokaal actieplan**, gebaseerd op een **lokale steungroep**. Thematische netwerken en werkgroepen betrekken ook zoveel mogelijk de **beheersautoriteiten** van de operationele programma's. Er werd al een eerste call for proposals voor het oprichten van themanetwerken en werkgroepen geopend.

Daarnaast zullen er thematische pools opgericht worden om erop toe te zien dat het programma werkelijk voordeel haalt uit de beschikbare informatie. In verschillende lidstaten zullen er nationale kenniscentra opgericht worden alsook regionale conferenties georganiseerd worden om de informatie tussen het URBACT II-programma en de plaatselijke actoren door te geven.

URBACT II

Hoofdactiviteit: transnationale uitwisselingen inzake geïntegreerde stadsontwikkeling

Bijdrage van de EU (EFRO): EUR 53.319.170

Betrokken landen: 27 Europese lidstaten, Noorwegen en Zwitserland

Beheersautoriteit: Frans ministerie voor stedelijk beleid

Contact: www.urbact.eu

URBAN-vernieuwing in Wenen, Oostenrijk

"INTERACT: bevorderen van goed bestuur in de samenwerkingsprogramma's"

Sarah Hayes, Hoofd van de INTERACT-beheersautoriteit

Het INTERACT-programma – INTERACT is de afkorting van Interreg Animation, Cooperation & Transfer – richt zich tot de instellingen en belanghebbenden die verantwoordelijk zijn voor het beheer en de concrete uitwerking van de Europese territoriale samenwerkingsprogramma's. Om goed bestuur te bevorderen, biedt INTERACT ondersteuning en advies tijdens de volledige duur van het programma.

INTERACT legt niet alleen de nadruk op management-technieken, maar ook op aspecten die verband houden met strategische pistes en met institutionele en thematische netwerken. Er wordt voortdurend gepeild naar de standpunten van de gebruiker, die zoveel mogelijk bij de concrete uitwerking van het programma betrokken wordt. Hiervoor streeft INTERACT naar een blijvende uitwisseling van gegevens – waardoor alle partijen van elkaars knowhow kunnen genieten en de territoriale samenwerking verbeterd wordt.

Tijdens de nieuwe programmaperiode 2007-2013 zullen alle Europese territoriale samenwerkingsprogramma's nieuwe uitdagingen moeten aangaan en rekening moeten houden met het groeiende belang van de nationale wetgeving. De programma's zullen zich ook meer moeten focussen op de Lissabon- en Göteborgagenda's. Voor sommige domeinen staat men nog voor bijkomende uitdagingen als gevolg van de samenwerking met de nieuwe lidstaten en (potentiële) kandidaat-lidstaten.

INTERACT-seminarie in Boedapest, Hongarije

Alle instellingen, zowel nieuwe als ervaren, moeten op zoek naar innovatieve manieren om hun prestaties te verbeteren en concrete programma's uit te werken om beter tegemoet te komen aan deze nieuwe uitdagingen. INTERACT blijft producten en diensten

aanbieden om de instellingen en alle belanghebbenden bij het proces bij te staan. INTERACT streeft drie grote doelstellingen na:

- een bijdrage leveren voor een efficiënter programmabeheer;
- een bijdrage leveren om de effectiviteit van de concrete programma's te verhogen;
- een bijdrage leveren om de overdracht van kennis en de uitwisseling van kennis tussen de programma's en de deelgebieden te vergemakkelijken.

Om dit te bereiken maakt INTERACT gebruik van een nieuwe benadering, die de focus legt op de regio's. Het richt zich tot de programma's via het INTERACT-secretariaat in Wenen, en vier INTERACT-punten in Valencia (Spanje), Viborg (Denemarken), Wenen (Oostenrijk) en Turku (Finland). Deze staan ten dienste van regionale groepen of grensoverschrijdende en transnationale programma's.

INTERACT werkt onder meer rond de volgende kernthema's: programmabeheer en financieel management, projectmanagement en projectondersteuning, kapitalisatie van Interreg-resultaten, strategische programmaplaning, audit en controle, monitoring en evaluatie, communicatie en ten slotte buitenlandse samenwerking.

Onder het eerste INTERACT-programma werd een ruim aanbod producten en diensten ontwikkeld, en het nieuwe programma zal deze aanpassen voor de nieuwe programmaperiode. Via seminars, conferenties, consultancydiensten, handboeken en online tools zal INTERACT het dagelijkse beheer van de Europese territoriale samenwerkingsprogramma's vergemakkelijken en vereenvoudigen.

Surf voor meer informatie en aankomende events naar

www.interact-eu.net

INTERACT II

Hoofdactiviteit: Informatie over Europese territoriale samenwerking.

Bijdrage van de EU (EFRO): EUR 34.033.512

Betrokken landen: 27 Europese lidstaten, Noorwegen, Zwitserland en naburige landen

Beheersautoriteit: Federale kanselarij van Oostenrijk

Contact:

interact@interact-eu.net (www.interact-eu.net)

"ESPON: een beter begrip van de ruimtelijke ordening in Europa"

Peter Mehlbye, Directeur van de ESPON coördinatie-unit

Het Europees Observatienetwerk voor Ruimtelijke Ordening ESPON (European Spatial Planning Observation Network - ESPON) is een programma dat valt onder de Structuurfondsen en de speciale taak heeft om de dynamiek op het vlak van ruimtelijke ordening binnen de lidstaten te volgen. De nadruk ligt op territoriale structuren, trends, vooruitzichten en de impact van het communautaire beleid binnen de Europese Unie. Daarnaast wordt vergelijkbare informatie verschaft ter ondersteuning van beleidsontwikkeling, groei en banencreatie.

Om meer duidelijkheid en kennis te verwerven rond diversiteit in Europa, plande het eerste ESPON-Programma een aantal projecten en studies met toegepast onderzoek. Er vonden meer dan 34 projecten plaats. Hiervoor werden contracten afgesloten met transnationale projectgroepen, waarbij meer dan 130 verschillende Europese instellingen en 600 onderzoekers betrokken waren. Samen vormden ze één grote wetenschappelijke gemeenschap gespecialiseerd in Europese Ruimtelijke Ordening.

Binnen een korte tijdsspanne bracht het ESPON-Programma heel wat nieuwe kennis bijeen rond ruimtelijke ontwikkelingstrends, de impact van communautaire beleidsbeslissingen, naast ontwikkelingsmogelijkheden en toekomstige ontwikkelingspistes binnen het Europese grondgebied. De dankzij ESPON verworven kennis werd ter beschikking gesteld van beleidsmakers, belanghebbenden en iedereen die betrokken is bij Europese ruimtelijke ordening. De gegevens, indicatoren en kaarten kunnen ook geraadpleegd worden via de ESPON-website en in verschillende ESPON-publicaties.

De conclusies van ESPON-onderzoek werden gebruikt in beleidsdocumenten, in het bijzonder op Europees niveau, en er wordt ook steeds vaker rekening mee gehouden in nationale en regionale ontwikkelingsstrategieën. Ze zijn tevens nuttig gebleken voor transnationale en grensoverschrijdende samenwerkingsactiviteiten. Daarnaast geven alle betrokken partijen ondertussen steeds vaker aan dat de ontwikkelingsplannen voor regio's, steden en grotere zones een Europees perspectief moeten omvatten.

Het nieuwe ESPON 2013 Programma

Eind januari 2008 wordt het startschot gegeven voor het ESPON 2013 Programma. Het zorgt voor continuïteit, maar houdt tevens een nieuwe, innovatieve benadering in voor de consolidatie van dit Europese Observatienetwerk voor ruimtelijke ontwikkeling en territoriale cohesie.

Het programma wil ondersteuning bieden voor de beleidsontwikkeling die verband houdt met territoriale

cohesie en een harmonieuze ontwikkeling van het Europese grondgebied. Hiervoor zullen meerdere socio-economische, milieutechnische en culturele thema's geanalyseerd worden. Beleidsverantwoordelijken zullen deze thema's vastleggen. In de loop van de volgende zeven jaar zullen analyses, scenario's, vergelijkbare informatie en illustratief materiaal beschikbaar worden voor alle betrokken partijen, wat moet leiden tot een beter geïntegreerde analyse van de ontwikkeling van regio's, steden en grotere zones. Dit zal de mobilisatie van "territoriaal kapitaal" en onderbenut potentieel vereenvoudigen, waardoor het programma een bijdrage zal leveren voor de verbetering van het Europese concurrentievermogen, en ook de Europese territoriale cohesie en samenwerking zal bevorderen.

Doelgerichte analyses in samenwerking met steden en regio's

Een van de nieuwigheden van het ESPON 2013 Programma is de invoering van doelgerichte analyses op basis van vragen van gebruikers. Deze benadering moet leiden tot een intensiever gebruik van bestaande resultaten in samenwerking met verschillende groepen van belanghebbenden. Het programma heeft de bedoeling om een beter zicht te krijgen op de grotere ruimtelijke context, om vergelijkingen te maken met andere gebieden, regio's en steden, en om een nieuwe ontwikkelingsdynamiek voor ruimtelijke ordening te creëren, door te zorgen voor een ruimere kennis en door aan het overleg een Europese dimensie toe te voegen.

Surf voor meer informatie en aankomende events naar <http://www.espon.eu/>

ESPON 2013 Programma

Hoofddactiviteit: Observatie van de Ruimtelijke Ordening binnen Europa

Bijdrage van de EU (EFRO): EUR 47.000.000

Betrokken landen: 27 Europese lidstaten, IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland

Beheersautoriteit: Luxemburgs ministerie van binnenlandse zaken en ruimtelijke ordening

Contact: info@espon.eu (<http://www.espon.eu/>)

Een grote hoeveelheid nieuwe kennis over trends op het vlak van ruimtelijke ordening

INTERREG IVA EEMS DOLLARD REGIO

Y4I – Aanmoedigen van jonge vernieuwers

Totale kostprijs: EUR 679 490
Bijdrage van de EU: EUR 412 665

"Youth for Innovation (Y4I)" is een pilootproject dat jongeren wil vormen rond alle aspecten van innovatie. Met het project wil men de innovatiecapaciteit van de betrokken regio's verhogen, ervoor zorgen dat KMO's geschoolde werknemers kunnen aanwerven en hen beter vertrouwd maken met de reglementeringen voor onderzoek op communautair niveau. Tijdens de pilootfase (oktober 2005 – juni 2007) werd Y4I geïmplementeerd door de regio Weser-Ems (Duitsland), in samenwerking met Andalusië (Spanje), Lubelskie (Polen), Noord-Karelia (Finland), de Zuid-Egeïsche regio (Griekenland) en Boven-Oostenrijk. Het project genoot financiering onder het communautaire "Change on Borders"-initiatief (Interreg IIC). De activiteiten van het project omvatten onder meer een theoretische inleiding over innovatie in 23 pilootscholen en universiteiten van de zes deelnemende regio's. Vervolgens deden "jonge wetenschappers" 52 mini-onderzoeken over praktische vraagstukken die zich in grensoverschrijdende regio's veelvuldig stellen. Y4I zal voortgezet worden als een grensoverschrijdend project tussen Nederland en Duitsland en zal ook de steun genieten van de Eems Dollard Regio (Interreg IVA).

Daniel Kipp, Projectmanager, Europe Direct Oldenburg
 p/a Dieter Meyer Consulting GmbH
kipp@eurooffice.de
www.y4i.net

Interreg IIIA OBERHEIN-MITTE-SÜD

"Drielandenbrug" voor voetgangers en fietsen

Totale kostprijs: EUR 8 259 863
Bijdrage van de EU: EUR 1 680 000

De "drielandenbrug" verbindt de gemeenschappen van Weil am Rhein in Duitsland en Huningue in Frankrijk, twee steden die elk op een andere oever van de Rijn liggen, niet ver van Bazel in Zwitserland. Dit verklaart meteen de naam voor deze nieuwe brug van 248 meter, de langste zelfdragende brug voor voetgangers en fietsers ter wereld. Op 30 maart 2007 werd de brug officieel geopend. De plaatselijke bewoners aan de beide zijden van de Rijn vierden eind juni 2007 de opening met een twee dagen durend feest op en in de omgeving van de brug. Voor deze grensgemeenschappen groeide de brug niet alleen uit tot een symbool voor de Frans-Duitse vriendschap, maar ook tot een toeristische attractie, en dankzij zijn vorm, die sterk op een regenboog lijkt, tot een symbool voor vrede.

Wolfgang Dietz, Burgemeester van de stad Weil am Rhein.
Roland Igersheim, voorzitter van de "Communauté de Communes des Trois Frontières".
stadt@weil-am-rhein.de

Interreg IIIA WALES/IERLAND

Celtic Enterprises: ontwikkelen van de ondernemerszin op school

Totale kostprijs: EUR 1 305 549
Bijdrage van de EU: EUR 962 765

"Celtic Enterprises" stimuleert de ondernemerszin in scholen in West-Wales en Zuidoost-Ierland, door de leerlingen "echte bedrijfservaring" te laten opdoen. Teams van maximaal 5 studenten werkten tot 6 maanden mee aan de oprichting en exploitatie van een mini-onderneming, waarbij ze de nodige vaardigheden verwierven om een bedrijf te leiden. Succesvolle mini-ondernemingen namen het tegen elkaar op tijdens een wedstrijd die Wales en Ierland elk jaar gezamenlijk organiseerden. Daarnaast werden ook bedrijfsuitwisselingen georganiseerd. Studenten van alle deelnemende scholen traden op verschillende interactieve manieren met elkaar in contact, waaronder via videoconferentie. De leerkrachten konden via een aangepast trainingsprogramma bijkomende vaardigheden verwerven om de ondernemerszin bij hun leerlingen te verhogen. Daarnaast zette het project studieadviseurs ertoe aan om bij de oriëntatie van leerlingen rekening te houden met hun ondernemerszin, en legde het project de basis voor een gecoördineerd opleidingsprogramma rond ondernemerschap voor alle leerlingen, van klein tot groot. De partners hebben nu de intentie om dit bijzonder succesvolle grensoverschrijdende traject via Interreg IVA en Interreg IVC ook in andere EU-landen te introduceren.

Philip Drakeford, Directeur van de afdeling Opleiding,
 Careers Wales West
philipdrakeford@cwwest.co.uk

Interreg IIIA LITOUWEN/POLEN

VIDEOCOM: grensoverschrijdende filmschool

Totale kostprijs: EUR 69 160
Bijdrage van de EU: EUR 51 870

Het VIDEOCOM-project verschaft opleiding en video-uitrusting voor studenten en medewerkers van de universiteiten van Gdansk, Klaipeda en Olsztyn. In totaal zullen 36 deelnemers de nodige vaardigheden verwerven om films te maken. Ze leren hoe je een scenario schrijft, hoe je opnames maakt en vervolgens monteert. Na de training weten ze beter hoe films gemaakt worden, wat hen moet aanmoedigen om dit medium te gebruiken voor het promoten van hun universiteiten, steden en regio's. Tijdens het project zullen vier films gedraaid en gemonteerd worden: "Wetenschappers", "Problemen en ontwikkelingsvooruitzichten voor kleine bedrijven", "Ecologische energiebronnen" en "Hoevertoerisme".

Jerzy Olak, Projectcoördinator, Universiteit Warmia en Mazury in Olsztyn
jerzy.olak@uwm.edu.pl

Frans-Belgische territoriale samenwerking

Wegwerken van grenzen

Honderden partnerships op het vlak van gezondheidszorg, cultuur, technologie, milieu, burgerschap enz. De Frans-Belgische grensoverschrijdende samenwerking boekt succes na succes, van PACTE tot Interreg IV.

Cultureel toerisme dat voor iedereen toegankelijk is, dat is een van de prioriteiten van het "Netwerk van Versterkte Steden".

"Uiteraard was het hard werken!", vertelt Henri Lewalle, de man die verantwoordelijk is voor Europese zaken en grensoverschrijdende samenwerking bij de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten, de grootste ziektekostenverzekeraar van België. "Gezondheidszorg is een bijzonder complex en sterk verzuild terrein", legt hij uit. "Het is ook een zeer vooruitstrevende sector, met hoog opgeleid personeel. Binnen dit domein een consensus bereiken is soms een zware opdracht, maar wel de moeite waard."

Henri Lewalle zou nog lang kunnen doorpraten over de Frans-Belgische grensoverschrijdende samenwerking voor gezondheidszorg, een project dat hij ongeveer 15 jaar lang gecoördineerd heeft. *"Ik wil niet opscheppen, maar onze projecten behoren tot de meest vooruitstrevende in Europa. Het begon allemaal in 1990 met het PACTE-project tussen Henegouwen, Nord-Pas-de-Calais en Picardië, bij de eerste fase van Interreg. We kwamen samen met onze Franse collega's en stelden ons de vraag: "Wat zouden we samen kunnen doen?" In eerste instantie rekenden we gezondheidszorg niet tot de mogelijkheden, omdat dit domein onder de bevoegdheid van de individuele lidstaten valt. Maar vervolgens bekeken we deze kwestie als grensoverschrijdend project en besloten dat we de bevolking in grensregio's dezelfde gezondheidsvoordelen wilden bieden als grensarbeiders."*

Het "Mabiolac"-project werkt aan de productie van biologisch afbreekbare materialen uit melkzuur.

Het Frans-Belgisch waarnemingscentrum voor de gezondheidszorg

Het Frans-Belgisch waarnemingscentrum voor de gezondheidszorg was het eerste samenwerkingsproject op het vlak van gezondheidszorg. In eerste instantie verrichtte het centrum onderzoek naar

gezondheidsvoorzieningen in Frankrijk en België. Onder impuls van professor Mouton, een internationale specialist voor infectieziekten als AIDS en SARS, werd in 1992 gestart met een samenwerkingsproject tussen de ziekenhuizen van Tourcoing en Moeskroen. Dankzij dit project konden mensen in de grensregio een beroep doen op de kennis binnen een specifiek domein van elke instelling: AIDS in Tourcoing en chronisch nierfalen in Moeskroen. In 1992 werd de eerste Interreg-overeenkomst ondertekend tussen de beide instellingen, en deze loopt nog steeds: Moeskroen staat jaarlijks in voor de nierdialyse voor 300 Belgische en Franse patiënten, terwijl in Tourcoing 800 AIDS-patiënten begeleid worden. "In andere delen van deze grensregio's zullen nog andere overeenkomsten voor bijkomende aandoeningen volgen. *"Elke nieuwe overeenkomst zorgt voor aanzienlijke schaalvoordelen dankzij de complementariteit van ons werk. Tegelijkertijd kan er optimaal gebruik gemaakt worden van dure uitrusting, en ontstaat er een nauwe samenwerking tussen verschillende verstrekkers van gezondheidszorgen"*, vervolgt Henri Lewalle. *"Met Interreg II wilden we voortbouwen op deze samenwerking. In 1999 richtten we dan het "Observatoire franco-belge de la santé" op. Dit waarnemingscentrum verenigt alle regionale belanghebbenden in de grensregio, waaronder Franse ziekteverzekeraars, Belgische ziekenfondsen en artsverenigingen. In totaal zijn er 55 leden-instellingen."* Onder Interreg III werd het waarnemingscentrum in 2002 een Europees Economisch Samenwerkingsverband (EESV). Deze wettelijke basis vereenvoudigde het afsluiten – op 30 september 2005 – van de Frans-Belgische raamovereenkomst voor grensoverschrijdende samenwerking binnen de gezondheidszorg, een van de eersten in zijn soort in Europa. *"Het is fantastisch dat een Interreg-project heeft geleid tot een overeenkomst tussen landen. En dat was nog maar een begin..."*

Het Waarnemingscentrum opende de deur voor andere belangrijke samenwerkingsprojecten, waaronder TRANSCARDS. Dankzij dit project kunnen de 50.000 inwoners van Thiérache, een landelijk gebied aan weerszijden van de Frans-Belgische grens, ongeacht hun nationaliteit, een behandeling ondergaan in zeven Franse en Belgische ziekenhuizen. Dit project leidde tot de invoering van ZOASTs (zones organisées d'accès aux soins transfrontaliers), die de bevolking in grensgebieden de mogelijkheid geeft om aan beide zijden van de grens ambulante hulp te krijgen of naar een ziekenhuis te gaan. Patiënten moeten hiervoor niet eerst medische toestemming vragen, het volstaat dat ze hun ziekteverzekeringskaart tonen. Speciale software zorgt voor de interoperabiliteit van de kaartlezers voor de Belgische SIS-kaart of de Franse Vitale-kaart. Momenteel lopen er twee ZOAST-programma's. De ZOAST voor de grensstreek tussen Wallonië en de rand van de Franse Ardennen omvat enkele gebieden waarvan de bewoners sneller en eenvoudiger een buitenlands dan binnenlands ziekenhuis kunnen bereiken. Zo kunnen patiënten uit de Franse districten van Givet en Fumay behandeld worden in het Belgische Dinant, waarbij ze dezelfde voorwaarden genieten als in Frankrijk. Ongeveer 180.000 mensen kunnen voordeel halen uit deze regeling. Een andere ZOAST bestrijkt de stedelijke gebieden van Moeskroen, Tourcoing, Roubaix en Wattrelos. Het betreft hier vier ziekenhuizen en ongeveer 300.000 mensen.

"In de loop der jaren en op het ritme van de verschillende fasen van Interreg zijn we geëvolueerd van akkoorden rond specifieke aandoeningen (AIDS, nierfalen, enz.) naar het opzetten van een structuur die de toegang tot georganiseerde gezondheidszorg moet garanderen, ik denk dan aan voorbeelden als TRANSCARDS, de ZOASTs en de spoeddiensten. We hebben nu de intentie om te zorgen voor een volledig aanbod van grensoverschrijdende gezondheidszorgen voor iedereen in de regio. Dankzij Interreg en de Europese regelgeving, die dergelijke overeenkomsten stimuleert, is dit zeker geen onrealistisch doel."

"Mini-Ulsines", een grensoverschrijdend opleidingsprogramma

Wonden uit het verleden herstellen

Het wegwerken van grenzen betekent ook de aandacht vestigen op een vaak bewogen militair verleden, dat ons een interessant versterkt erfgoed heeft nagelaten: stadspoorten, wallen en muren, een burcht of kasteel, enz. Dankzij het "Netwerk van Versterkte Steden"-project – dat kon rekenen op een flinke ondersteuning door Interreg – veranderde een voormalige strijdplaats in een ontmoetingsplaats.

"Oorspronkelijk," vertelt Solange Leclercq, coördinator voor de Nord-Pas-de-Calais kustlijn (Frankrijk), *"wilden de plaatselijke betrokken partijen van Gravelines hun rijke, versterkte erfgoed valoriseren door banden aan te gaan met andere versterkte steden in naburige regio's in België en het Verenigd Koninkrijk, in het bijzonder West-Vlaanderen en Kent."* Deze wens leidde in 1996 tot een Interreg II-project, dat tussen 2000 en 2006 nog uitgebreid werd door Interreg III en door drie partners beheerd wordt: de Provincie West-Vlaanderen (projectleider), het Syndicat mixte de la Côte d'Opale in Frankrijk en de Kent County Council. Oorspronkelijk namen 17 sites deel aan het project, maar tegen 2007 was hun aantal al gegroeid tot 25. Het project omvat diverse activiteiten, met gemeenschappelijke grensoverschrijdende acties en specifieke initiatieven door de ledensites, die er allemaal op gericht zijn om de doelstellingen te bereiken. *"Zowel de financiering door Interreg als de inzet van de projectmedewerkers hebben een beslissende rol gespeeld: zonder de financiering zou het project er waarschijnlijk ook gekomen zijn, maar had men nooit zoveel kunnen doen."* De samenwerking tussen de landen was niet de enige uitdaging: *"Interreg heeft er voor ons hier in Frankrijk voor gezorgd dat gemeenten en zelfs verschillende departementen binnen een en dezelfde overheidsorganisatie beter konden samenwerken."*

Een van de belangrijkste doelstellingen van het Interreg III-project (ongeveer EUR 11 miljoen, waarvan EUR 3,5 miljoen afkomstig van EFRO) was het bevorderen van het gebruik van nieuwe technologieën. In pilootsteden in de drie regio's werden verschillende systemen van audiogidsen getest. Uiteindelijk werd gekozen voor een systeem met mobiele telefoons, dat uitgetest was in Menen, West-Vlaanderen. De audiogidsen en de website (www.fortifications.org) zijn een aanvulling bij de wandelgidsen in de verschillende talen, de drietalige folder en een ruim aanbod gedrukt materiaal. Een zo groot mogelijke toegankelijkheid garanderen voor een zo ruim mogelijk publiek, in het bijzonder gehandicapten, is een andere prioriteit: *"Dat was het verborgen gedeelte van de ijsberg, een immense taak met nauwelijks zichtbare resultaten. Er bestonden geen Europese normen en we moesten gezamenlijke criteria vastleggen. Hiervoor gingen we na hoe toegankelijk de verschillende steden waren, smeedden we*

3 vragen voor Jean-Pierre Robbeets,

Inspecteur-generaal,
Afdeling internationale betrekkingen
van het Waals Gewest

- **Hoe kijkt u aan tegen bijna twee decennia van grensoverschrijdende samenwerking tussen België en Frankrijk?**

Ik kan er alleen maar tevreden op terugblikken, het was een erg verrijkende periode voor alle betrokkenen. De verschillende stadia van Interreg waaraan we sinds 1990 meewerkten, bleken altijd een succes. Zo moesten we – vanuit administratief standpunt – bijvoorbeeld nooit de automatische vrijmakingsregel⁽¹⁾ toepassen. Het belangrijkste is echter dat er een enorm aantal projecten plaatsvond, binnen tal van domeinen. De meesten hiervan vloeiden voort uit duurzame activiteiten en partnerships. Het spreekt echter voor zich dat in grensregio's sommige projecten zich beter lenen voor samenwerking dan andere.

- **Is samenwerking een bron van vernieuwing?**

Geen vooruitgang zonder vernieuwing: het wegwerken van grenzen is een vernieuwing op zich! Grensoverschrijdende initiatieven zoals technologische uitwisselingen, gemeenschappelijke VVV-kantoren, toegang tot gezondheidszorg en grensoverschrijdend openbaar vervoer zijn eveneens vernieuwende ideeën.

- **Welk is volgens u het recept voor een succesvolle samenwerking?**

Ten eerste heb je een bepaalde instelling nodig: je moet samen willen slagen. Politici moeten zich achter het project scharen. Daarnaast moet je ook goed vertrouwd zijn met de administratieve organisatie van je partners. Ten slotte moet je open zijn en de burgers bij het project betrekken. Niet als vriendelijk gebaar, maar om er zeker van te zijn dat ze het ook als hun projecten beschouwen, en de burger te tonen dat Europa ook plaatselijk actief is.

(1) Verplichting om ter beschikking gestelde gelden die twee jaar na de toekenning ervan nog niet gebruikt werden, terug te storten aan de Commissie.

banden tussen de verschillende departementen en werkten we samen met gehandicaptenorganisaties."

In een laatste fase lag de nadruk op het ontwikkelen van educatieve initiatieven. De Vlaamse organisatie "Horizon Educatief" was de drijvende kracht achter dit gedeelte, dat de organisatoren overigens voor de nodige uitdagingen stelde. Voornamelijk omdat onderwijs in Frankrijk een sterk gecentraliseerde materie is, terwijl in België de gemeenschappen en niet het federale niveau verantwoordelijk zijn. Niettemin groeiden deze initiatieven uit tot een groot succes, net als de Europese Open Monumentendag voor Jongeren in Frankrijk, gelinkt aan het ruimere programma voor Open Monumentendagen in heel Europa. In 2007 vond al de vijfde Open Monumentendag voor Jongeren plaats. In de loop van de vijf jaar namen 32.500 kinderen en jongeren deel aan het programma. Dit initiatief bestaat ook in Oostende, en slaat er de handen in elkaar met het netwerk.

Vanuit tewerkstellingsperspectief zijn ook de Franse "integratiewerkshops" zeker het vermelden waard. Dit programma houdt in

dat jongeren worden ingezet voor de restauratie van de versterkte gebouwen, een activiteit met meestal een erg hoge personeelskost. Na afloop krijgen ze een certificaat. Voorts wordt ook de wetenschappelijke samenwerking van de drie regio's op een hoger niveau getild. Dit gebeurt via de restauratiewerkzaamheden, maar ook de informatieverstrekking voor het ruime publiek. Solange Leclercq benadrukt echter dat men vooral rekening moet houden met de "aanzienlijke hoeveelheid tijd die nodig is voor coördinatie". Dit wordt bevestigd door haar Vlaamse collega, Sophie Muylaert, die de kwaliteit van deze samenwerking beklemtoont: "Ons internationale team heeft efficiënt samengewerkt. We ontmoetten elkaar om de twee maanden, waarbij er weinig of geen taalproblemen waren, noch discussies over de verdeling van de middelen. Op dat vlak hebben we prima samengewerkt."

Voor de volgende periode 2007-2013 zal alles veranderen: het ondertussen stevig ingeburgerde Netwerk van Versterkte Steden heeft vruchten afgeleverd, en de betrokken partners hebben niet de intentie om het formeel te vernieuwen. De aandacht zal verschuiven van burchten naar een veel ruimer aantal domeinen. De deelnemende steden zullen zeker geïnteresseerd zijn in het verloop van andere projecten, ongeacht of deze te maken hebben met transnationale samenwerking (Interreg III B) zoals bijvoorbeeld "Septentrion, van versterkte stad tot duurzame stad" en het project "Crossing the Lines", of de interregionale samenwerking (Interreg III C).

Het MAC's en het MAM

Hornu, in de Belgische provincie Henegouwen, is zeker geen versterkte stad, maar bezit wel een belangrijk gebouw, dat tussen 1810 en 1830 werd gebouwd: Le Grand-Hornu, een uniek voorbeeld van functionele stedenbouw aan het begin van de industriële tijd. De site, gebouwd in neoclassicistische stijl, omvat werkplaatsen, kantoren en woningen voor zowel arbeiders als directeurs. Met hun talrijke arcades, frontons en bijzondere ramen vormen de gebouwen een prachtig kader voor het MAC's, het Museum voor Hedendaagse Kunsten van de Franse Gemeenschap. Het MAC's, dat sinds 2002 in de gebouwen is ondergebracht, telt 50 medewerkers en kan jaarlijks op 75.000 bezoekers rekenen. Met het museum wil men deze achtergebleven subregio zowel cultureel als economisch een flinke duw in de rug geven.

Al vanaf de opening legt het museum de nadruk op samenwerking. "Het Interreg-project, dat gelijk met de opening van het museum van start ging, is voor ons een echte zegen geweest", vertelt Julien Foucart, die bij het MAC's aan het Interreg-project werkt. "Dankzij Interreg kregen we de mogelijkheid om een formele partnershipovereenkomst af te sluiten met het MAM, het Museum voor Moderne Kunst Lille Métropole, dat in 1983 zijn deuren opende. We hebben heel wat gemeen: dezelfde regionale cultuur, dezelfde operationele structuur en eenzelfde type locatie. Beide musea zijn gevestigd op opmerkelijke sites, bovendien niet al te ver van elkaar. Dankzij Interreg kregen we niet alleen onmiddellijk een stroom van Franse bezoekers, we kunnen vooral ook rekenen op de rijke ervaring van het MAM, die voor ons van een onschatbare waarde is."

Het "Borderline-project" dat de beide musea linkt, heeft twee grote doelstellingen: minder bevoorrechte jongeren warm maken voor moderne en hedendaagse kunst, en ervoor zorgen dat museumbezoekers ook musea aan de andere kant van de grens bezoeken. In het kader van het samenwerkingsproject werd onder meer gezamenlijk promotie gemaakt en werden samen een twintigtal educatieve projecten uitgewerkt. De beide musea wisselden ook collecties uit, en zetten een netwerk op ("REZI") met de belangrijkste culturele belanghebbenden in deze Interreg-regio. In 2005 kende deze samenwerking een hoogtepunt: het MAM,

dat tot 2009 zijn deuren sluit voor uitbreidingswerken, bracht zijn collecties, alsook een aantal van de stukken uit de reserves, over naar het MAC's. "Op enkele jaren tijd hebben we samen flink wat vooruitgang geboekt", vertelt Dominique Cominotto, waarnemend manager van het MAC's. "Onze samenwerking reikt ondertussen veel verder dan een gewoon partnerschap, onze teams zijn nu flink geïntegreerd. Het project is gegroeid."

Er lopen flink wat projecten onder Interreg IV – de beide musea zijn er klaar voor om samen te werken met nieuwe partners, waaronder zeker ook grote namen: er worden links gelegd met het Louvre, dat vanaf 2008 een afdeling in Lens opent, en het Museum Dr. Guislain in Gent, dat zich specialiseert in outsiderkunst. Er zitten nog tal van ideeën in de pijp: het *kunstshuttle*-project (vervoer per bus tussen Gent, Rijsel, Hornu, Lens, enz.), het museumtuin-project (zomeractiviteiten die zich richten tot gezinnen), het delen van documenten in het bezit van de vier musea en zelfs een tentoonstelling in een voormalig douanekantoor.

"GoGIS"-project: de uitbouw van een grensoverschrijdend geografisch informatiesysteem

Buren

"De Interreg-samenwerking tussen Frankrijk en België werkt even vlot als de tabaksmokkel in vroegere tijden", grapt Didier Tellier, directeur informatie bij het Directoraat-generaal Internationale betrekkingen van het Waals Gewest, de beheersautoriteit voor het Interreg IIIA-programma "France-Wallonie-Vlaanderen" (zie kadertekst). "Uiteraard wordt alles eenvoudiger dankzij onze gemeenschappelijke cultuur en het feit dat we geografisch dicht bij elkaar gelegen zijn. Toch is er nog een andere factor die een bijzondere rol speelt: de betrokkenheid van iedereen die met het project te maken heeft. Vermoedelijk moeten we hiervoor nog meer en beter communiceren. Met Interreg IV willen we voortbouwen op de strategieën uit eerdere programma's – ondermeer met thema's als de Lissabon- en Göteborgdoelstellingen, onderzoek, duurzame ontwikkeling, cultuur, enz. – en werken aan een uitgebreidere communicatie met de burgers en de projectpromotoren."

Het laatste woord geven we aan een van deze projectpromotoren - Jean-Marc Popot, de directeur van het Regionaal Centrum voor Innovatie en Technologieoverdracht (Centre Régional pour l'Innovation et le Transfert de Technologie, CRITT) in Charleville-Mézières, dat zich specialiseert in oppervlaktebehandeling en betrokken is bij twee Interreg-projecten: "De grootste toegevoegde waarde van Interreg bestaat erin dat we kunnen samenwerken met onze burens. Vóór Interreg keken we niet over de grenzen. We zouden in Frankrijk naar getalenteerde medewerkers gezocht hebben, tot 800 km ver, terwijl we de witte raaf misschien ook net over de Belgische grens, kort bij ons, hadden kunnen vinden."

Interreg IV France-Wallonie-Vlaanderen (2007-2013)

Het Interreg IV "France-Wallonie-Vlaanderen" programma - met een totaal budget van om en bij de EUR 248,5 miljoen, waarvan iets meer dan EUR 138 miljoen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) - heeft vier prioriteiten:

- 1) Het bevorderen van de economische ontwikkeling in de regio door middel van een coherente en geïntegreerde grensoverschrijdende aanpak;
- 2) Het ontwikkelen en promoten van de identiteit van het grensoverschrijdende gebied via cultuur en toerisme;
- 3) Het versterken van het gevoel tot eenzelfde grondgebied te behoren door het grensoverschrijdende dienstenaanbod te verbeteren en de toegang ertoe te vergemakkelijken;
- 4) Het gemeenschappelijke beheer van de zone stimuleren door middel van een gecoördineerde en geïntegreerde duurzame ontwikkeling van de leefomgeving.

Daarnaast wordt technische ondersteuning geboden voor opleidingen en het uitvoeren van het project.

De betreffende regio strekt zich uit over 61.604 km² en telt 10,5 miljoen inwoners. Het samenwerkingsproject vertegenwoordigt daarmee 1,84% van het Europese grondgebied en 2,6% van de EU-burgers.

Het Interreg IV "France-Wallonie-Vlaanderen" programma werd op 15 november 2007 goedgekeurd, en wordt beheerd door het Waals Gewest.

Contact:

<http://www.interreg-fwvl.org/>

Interreg IIIB CADSES

CORELOG – Gecoördineerde regionale logistiek

Totale kostprijs: EUR 1 486 600
Bijdrage van de EU: EUR 957 450

CORELOG staat voor COordinated REGIONal LOGistics. Het project, waarbij zes lidstaten betrokken zijn, legt zich toe op het ontwikkelen van een publiek beleid binnen de domeinen logistiek en vrachttransport, met het oog op een verbeterd concurrentievermogen van productiebedrijven en operatoren uit de logistieke en transportsector. CORELOG zette acht laboratoria op voor het bestuderen en uittesten van samenwerkingsprogramma's voor logistiek beheer bij bedrijven en bij openbare en private belanghebbenden. Deze laboratoria tonen de besparingen die zowel de bedrijven als regionale overheden kunnen realiseren via het bevorderen en invoeren van nieuwe logistieke oplossingen. Ze bestuderen zowel de vraag als het aanbod inzake logistieke en transportdiensten. De laboratoria werken hiervoor rechtstreeks samen met de productiebedrijven en operatoren uit de logistieke sector, als basis voor de uitwerking van het toekomstige beleid binnen deze domeinen.

Paolo Ferrecchi, hoofdpartner, Emilia-Romagna.
cosmo@regione.emilia-romagna.it
www.corelog.eu

Interreg IIIB NOORDWEST-EUROPA

REVIT: een nieuwe bestemming voor oude industrieterreinen

Totale kostprijs: EUR 22 597 609
Bijdrage van de EU: EUR 11 005 616

In vrijwel alle steden in Noordwest-Europa bevinden zich oude industrieterreinen die men kan herinrichten om de kwaliteit van de stedelijke leefomgeving te verbeteren. De herinrichting van dergelijke stadsdelen heeft tal van positieve effecten, niet alleen voor de stedelijke ontwikkeling maar ook voor de werkgelegenheid, de plaatselijke economie als voor het behoud van groene en onbebouwde ruimte. De zes partnersteden, uit vier landen, die bij het REVIT-project zijn betrokken, hebben allemaal hetzelfde soort problemen op dit gebied. Samen zochten zij naar manieren om oude industrieterreinen efficiënter een nieuwe bestemming te geven. De teams onderzochten in het bijzonder de volgende aspecten: ten eerste revitaliseringsinstrumenten en -methoden die de participatie en betrokkenheid van de bevolking bevorderen; ten tweede nieuwe financieringstechnieken, modellen voor publiek-private samenwerking en marketingconcepten in de context van de herinrichting van voormalige industrieterreinen; vervolgens multifunctionele ontwikkeling, behoud en verstandig hergebruik van het industriële erfgoed; en ten slotte de eliminatie van milieuschade en de bescherming van natuurrijdommen.

Thomas Zügel, hoofdpartner, Stuttgart,
 Amt für Stadtplanung und Stadterneuerung
thomas.zuegel@stuttgart.de

Interreg IIIC OOST

RegEnergy: een oplossing voor de stijgende vraag naar energie

Totale kostprijs: EUR 1 466 234
Bijdrage van de EU: EUR 989 443

RegEnergy is een Europees netwerk van 18 partners uit tien EU-landen en Rusland. Deze partners bundelden hun krachten voor het delen van kennis en informatie over de hervorming en het beheer van de energiesector. De leden van het netwerk zijn nationale, regionale en plaatselijke belanghebbenden. Het project beoogt meerdere doelstellingen: het bevorderen van een milieuvriendelijke en economisch haalbare energievoorziening in Europa, het verbeteren en herstructureren van de energiesector, en ten slotte het bevorderen van energie-efficiëntie. Het netwerk biedt informatie over de financiële instrumenten en lokaal beleid ter ondersteuning van rationeel energiegebruik (REG). Daarnaast verleent het netwerk de Europese regio's en gemeenschappen ondersteuning voor het aangaan van de uitdagingen als gevolg van de toenemende vraag naar energie, onder meer door het delen van kennis met betrekking tot goede praktijken voor het gebruik van hernieuwbare energie.

Julia Jesson, projectcoördinator
julia.jesson@gtz.de
www.reg-energy.de

Interreg IIIC ZUID & WEST

CoPraNet: geïntegreerd kustzonebeheer

Totale kostprijs: EUR 1 855 740
Bijdrage van de EU: EUR 1 151 205

De hoofddoelen van CoPraNet (coastal practice network) zijn enerzijds het opzetten van een netwerk van kustspecialisten, en anderzijds het dichtten van de kloof tussen planologen, managers en de gemeenschap van onderzoekers in heel Europa. Dit kon gerealiseerd worden via de ondersteuning van de interregionale uitwisseling van informatie over beste praktijken inzake kustbeheer, alsook het verbeteren van de implementatie van een geïntegreerd beheer van kustgebieden (ICZM) in Europa. De 21 Europese partners stelden niet alleen een vlot toegankelijk en meertalige gids voor kustbeheer samen, maar ook een online ICZM-databank met meer dan 158 casestudies en 167 projecten in heel Europa. Daarnaast werd nog een groot aantal informatieve producten, in verschillende talen, samengesteld en verdeeld. Ten slotte vermelden we nog het "QualityCoast"-project, een programma voor toeristische kustgemeenten, waarmee men niet alleen toeristen en bezoekers wil informeren, maar ook de plaatselijke overheden wil warm maken voor de ontwikkeling van duurzaam toerisme in hun gebieden. "QualityCoast" werd getest in Portugal, in samenwerking met de plaatselijke overheden.

Margarida Nunes, Regionale Commissie van het Ministerie van Leefmilieu, Ruimtelijke ordening en Regionale Ontwikkeling van Portugal (CCDR/MAOTDR)
margarida.nunes@ccdr.pt

Inforegio website: belangrijkste delen nu beschikbaar in 22 talen

"Het beleid" en "Instrumenten" zijn de twee eerste delen van de nieuwe Inforegio website die beschikbaar zijn in 22 talen. Voortaan vinden de websitebezoekers in hun eigen taal gedetailleerde informatie over de geschiedenis, de hoofddoelstellingen en de belangrijkste middelen voor het Europese Regionaal Beleid 2007-2013.

http://ec.europa.eu/regional_policy/index_en.htm

Europese Commissie, Directoraat-generaal voor Regionaal beleid
Eenheid 01 - Informatie en Communicatie
Ana-Paula Laissy
Tervurenlaan 41, B-1040 Brussel
Fax: +32 2 296 60 03
E-mail: regio-info@ec.europa.eu
Internet: http://ec.europa.eu/regional_policy/index_en.htm

ISSN 1725-8146

© Europese Gemeenschappen, 2007
Overname toegestaan mits bronvermelding

Gedrukt in België

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLICATIES
VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxemburg

Publicatiebureau
Publications.europa.eu